

תת"ע 12958/03/20 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד רועי משה וקסלר

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 12958-03-20 מדינת ישראל נ' רועי משה וקסלר
תיק חיצוני: 10153616304

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מאשימה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד נופר כץ חביב
נגד	רועי משה וקסלר
נאשם	

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות בעבירת קנס (שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית).

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בו נהג היה בתנועה, עבירה מיום 26.11.18.

ביום 3.2.2019 הגיש הנאשם בקשה להישפט (נ/1). על פי המשיבה, בקשתו התקבלה ביום 6.3.19.

הזמנה לדין וכתב אישום הוגשו בבית המשפט ביום 30.3.20.

יצוין, כי ביחד עם כתב האישום הוגש לתיק בית המשפט אישור מסירה הכולל את שם הנאשם, מענו, מספר הדו"ח מושא כתב האישום ומועד הדיון בתאריך 6.5.20. על פי אישור המסירה, הזמנה לדין נמסרה לידי הנאשם ביום 16.12.19 ונחתמה על ידו.

למען שלמות התמונה יצוין, כי ישיבת יום 6.5.20 נדחתה בשל מצב חירום הקורונה ליום 23.12.20.

בישיבה מיום 23.12.20 טען הנאשם, כי חלה התיישנות על העבירה, זאת מאחר שכתב האישום בעניינו הוגש בחודש מרץ 2020 למעלה משנה מיום ביצוע העבירה בנובמבר 2018. עוד ביקש הנאשם לחייב את המאשימה בהוצאות הגעתו לדיון, בשל הנזק שנגרם לו בהפסד יום עבודה.

דין

לטענת הנאשם, מאחר שחלפה שנה מיום ביצוע עבירת הקנס ועד להגשת כתב האישום בעניינו, יש לקבוע כי חלה התיישנות על העבירה.

אלא שבעניינו, חל סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי הקובע, כי מעת שהגיש הנאשם בקשה להישפט, אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, והמועד הקובע הוא מועד משלוח הזמנה למשפט לפי סעיף 230. וראו רע"פ 867/18 **ראובן נתאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.02.2018):

"ראשית, המבקש אינו בא בגדריו של סעיף 225א לחוק, שכן הומצאה לו הודעת תשלום קנס בפרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), ובכל מקרה, מעת בקשתו להישפט אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, זאת לפי סעיף קטן (ב) (ראו גם: רע"פ 2487/15 אייל אבולפיה נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבו] (06.05.2015)).

שנית, לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום.

יתרה מזאת, ההסדרים המיוחדים הנוגעים לעבירות קנס לגביהם התבקשה ברירת משפט באים לידי ביטוי גם באשר לדין ההזמנה למשפט, כפי שנאמר בתקנה 44ג לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 -

הזמנה למשפט לפי סימן זה דינה כהזמנה למשפט וככתב אישום שהומצא לנאשם כדין, ודין העתק ממנה משהוגש לבית המשפט, כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדין.

הנה כי כן, קובע המחוקק במפורש, בחקיקה ראשית ובחקיקת המשנה, כי לענין מירוך ההתיישנות בנסיבות כגון דן, המועד הקובע הוא מועד מסירת ההזמנה לדין. כל פרשנות אחרת תאיין את כוונת המחוקק באשר להסדרים אלה."

אשר על כן, מועד שליחת ההזמנה לדין הוא המועד הקובע, ולא מועד הגשת כתב האישום; והיה על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה למשפט בתוך שנה מיום קבלת הודעתו על רצונו להישפט.

בעניינו, על פי המאשימה, ביום 9.12.19 נשלחה לנאשם הודעה בדבר ביצוע העבירה לכתובתו העדכנית אשר מצויה גם על גבי הבקשה להישפט אשר נשלחה מטעמו; ומאישור המסירה שצורף להזמנה לדין וכתב האישום בתיק בית המשפט עולה, כי הזמנה לדין לנאשם התקבלה אצלו ביום 16.12.19 (וזאת בניגוד לטענתו של הנאשם בדיון בפני).

עולה אם כן, כי נשלחה לנאשם הזמנה למשפט (9-16/12/19) תוך שנה מיום קבלת הודעתו להישפט (3/2-6/3/19).

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

נקבע להקראה ליום 23.6.21 שעה 09.00.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"א, 30 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.